

PÅ NORSKTOPPEN

Informasjonsmagasin for Lebesby Kommune • Årgang 7 - Nr. 1 - 2010

På norsktoppen

I årets første utgave av På Norsktoppen, har vi valgt å fokusere på omdømmebygging og det gode liv. Det viser seg nemlig at å prate godt om nærmiljøet bærer frukter. Det er Lebesby kommune et godt eksempel på. Mens andre kystkommune sliter med minkende folketall, har vi klart å holde fraflyttingen i sjakk. Vår oppfordring er derfor; prat godt om naboen og fokus på de positive tingene rundt deg.

Vi ønsker våre lesere en riktig god påske!

Ingebjørg, Toril, Hege og Øystein

ingebjorg.liland@lebesby.kommune.no
Telefon 482 53 196

oingila@hotmail.com
Telefon 975 81 812

Vil du abonnere på magasinet?

«På Norsktoppen» blir delt ut gratis til alle som bor i kommunen.

Andre kan abonnere?

Abonnementsprisen for 4 nr. er kr 150,-

Send giro til:

Lebesby kommune,
Kulturkontoret,
Postboks 374,
9790 Kjøllefjord.

Bankgiro:

4961.72.00235
og merk den:

«Abonnement På Norsktoppen».

Forsidefoto:

Øystein Ingilæ

Trykk: Trykkeriservice AS,

9711 Lakselv
www.trykkeriservice.no

Lokal optimisme fungerer som ei honningkrukke!

Sola er tilbake i kommunen, og jeg tror vi alle trives med det. Hver årstid har sin sjarm, men det er få ting som kan sammenlignes med solas tilbakekomst. Vi er heldige som bor i et fylke med så store variasjoner, det flotte landskapet vårt forandrer seg flere ganger i løpet av et år.

Kommunen har de siste årene hatt fokus på omdømme. I den forbindelse ble det tidligere i år arrangert omdømmeseminar i Kjøllefjord. Et godt omdømme er mer enn et slagord, det er hvordan vi oppfører oss! Vi må være flinke å kommunisere ut hva vi som kommune står for, at vi har god kvalitet på tjenestene våre og at vi er en kommune med aktive bygder. Det er viktig at vi aktivt og bevisst påvirker bildet av hvordan andre oppfatter oss.

Vinterfestivalen arrangeres nå i Kjøllefjord for andre året på rad. I år som i fjor er det ildsjeler som står for arrangementet, ved hjelp av lag og foreninger. I løpet av 5 dager aktiviserer de ei hel bygd med bla kveldsskirenn, "tank-inn" kino, scootertreff, familierebus, isfiskekonkurranse og generasjonstreff. Dette er et godt eksempel på at det er "folket mellom husan" som er med på å skape trivsel og aktivitet.

Kommunen har en utfordring når det gjelder kommunale boliger. Formannskapet har derfor vedtatt at administrasjonen skal utrede muligheten, samt lokalisering og finansiering, for å bygge 4-6 leiligheter i Kjøllefjord.

Jeg var nylig på besøk hos smoltanlegget Laksefjord AS. Det er

gledelig å se den satsningen som Lerøy har gjort med investeringer på anlegget. Deres aktivitet har stor betydning for samfunnene rundt. For

både Kunes og Lebesby er det viktige arbeidsplasser, samtidig som det genererer inntekter til næringslivet. For kommunen er det viktig å ha tett dialog med våre næringsaktører, spille på lag med hverandre og tilrettelegge der vi kan. Vi ønsker å være en næringsvennlig kommune, noe jeg håper og tror vi lykkes med! Vi har et bredt næringsliv

i kommunen, viktig at vi ser verdien av det. For oss som kommune er de veletablerte bedriftene like viktige å holde kontakt med og tilrettelegge for, som det er for de nyetablerte!

Til slutt vil jeg oppfordre alle til å benytte seg av de flotte scooter og skiløypene vi har i kommunen vår. IL Nordkyn Skigruppe og Laksefjord Idrettslag preparerer flotte skiløyper i Kjøllefjord, Bekkarfjord og Lebesby. En stor takk til alle som legger ned gratis dagnadstimer for at alle vi andre skal få fine opplevelser i løypa!

Ha en fortsatt fin vinter - på ski, scooter, på hytta eller i noen av de flotte kulturbyggen våre

Stine Akselsen

Ordførerens side

” et godt omdømme er mer enn et slagord

Får lønnsforhøyelse

Fra og med 01.01.2010 gir Lebesby kommune kr. 20 000,- i lønnsforhøyelse til de som har vært ansatt i Lebesby kommune i 30 år eller mer.

Maksimumsbeløpet kr. 20 000,- er for de som har vært ansatt i 100 % stilling, og vil bli redusert i forhold til stillingsprosent de innehar p.t. For 2010 gjelder dette for ca 10 ansatte, og for 2011 vil 3-4 flere nyte godt av denne ordningen.

Fem vil bli rådmann

Kommunen har fått følgende søkere til stillingen som rådmann:

Svein Hjort-Olsen, 56 år, Arendal
Peter Mathias Berg Mikkelsen, 47 år, Kjøllefjord
Anne Pedersen, 50 år, Risøyhamn
Ivar Edmund Vatten, 45 år, Vågåbakken
Gunn Heidi Wallenius, 41 år, Asker

Bedriftskompetanse er engasjert for å bistå i ansettelsesprosessen, og ansettelse forventes å skje i kommunestyret 26. mars.

Nå kan du annonsere hussalget på kommunens hjemmeside.

Folk treng hus!

AV HEGE JOHANSEN

For andre år på rad økte folketallet i Lebesby kommune i 2009.

I løpet av de to siste årene har vi blitt 40 flere innbyggere i kommunen. Vi vet at det sitter mange rundt om i Norges land som ønsker å flytte til kommunen, så vi har all grunn til å se optimistisk på framtida!

Kommunen har imidlertid en stor utfordring – mangelen på boliger gjør at vi har problemer med å rekruttere og holde på arbeidskraft. Boligmangelen gjør seg gjeldende i hele kommunen. I Friarfjord og Landersfjord er smoltanleggene i kraftig vekst, her vil behovet for boliger bare øke i tiden som kommer. På Lebesby er for tiden alt av leieboliger utleid. På Veidnes er det knyttet stor optimisme til industriplanene på Holmen. Her kan etterspørselen etter boliger komme til å øke dersom utviklingsplanene kommer igang. I Kjøllefjord er det

et prekært behov for utleieleiligheter til helsepersonell og skoleansatte.

Ønsker du å leie ut leilighet eller hus?

For å løse boligflokken trenger kommunen hjelp. Vi trenger hjelp fra innbyggere som har leiligheter tilgjengelig, og som kunne tenke seg å leie dem ut. Vi trenger også hjelp fra utflyttere som kanskje har hus stående tomme store deler av året. Dersom du kunne tenke deg å leie ut leilighet eller hus, ta kontakt med driftsleder Frank Pettersen i kommunen for en uforpliktende prat.

Vi vil også minne om siden "Hus til salgs" på kommunens nettsider. Ved å legge ut boligannonser her kan man nå et enda større publikum. Dersom du har planer om å selge huset ditt, ta kontakt med webansvarlig Ingebjørg Liland (ingebjorg.liland@lebesby.kommune.no) i kommunen, slik at annonsen også kan legges ut på kommunens nettsider.

Boligselgere kan nå et større publikum ved å legge annonsen ut på kommunens hjemmesider.

Nytt styre i Visit Nordkyn

Visit Nordkyn har fått nytt styre. Styreleder er Tor Einar Pedersen, seniorrådgiver i Polar Consulting i Vadsø. Nestleder er Maria Sørbø, mens Oddvar Jenssen, Gunn Marie Fermann og Liv Jorun Nygård er styremedlemmer.

Søker etter nye lærere

Lebesby kommune vil ha behov for flere lærere i faste stillinger fra 1. august 2010.

Aktuelle tjenestesteder kan være Kjøllefjord skole og Lebesby oppvekstsenter. Det er behov for faglærere i musikk, engelsk, matematikk, tysk, spesialpedagogikk og naturfag.

Hvem bør få kulturprisen?

Lebesby kommunes kulturpris deles ut annet hvert år som en honnør til særlig innsats til beste for kulturlivet i kommunen. Prisen kan gis til lag/foreninger eller sammenslutninger hjemmehørende i Lebesby kommune, eller enkeltpersoner født og/eller bosatt i Lebesby kommune. Hvem mener du bør få prisen i år? Send begrunnet forslag til kulturkontoret innen 1. april. 2010

Får prøve fiskaryrket

Ungdom mellom 12 og 25 år som har lyst å prøve seg på fiskeryrket i sommer, har mulighet til det gjennom Ungdomsfiskeordningen. Informasjon om ordningen finnes på fiskeri- og kystdepartementets nettsider.

Imponert over optimismen

Elevene Robin Persen og Alexander Fallsen forteller hva de synes er bra og mindre bra med hjemmeplassen, mens Askil Holm følger med.

Foto: Toril Svendsen

AV HEGE JOHANSEN

Omdømmebyggerne fra Distriktssenteret fikk seg et annet syn på Finnmark etter å ha besøkt Kjøllefjord.

Det var en imponert gjeng fra Distriktssenteret som forlot Kjøllefjord etter et døgn i fiskeværet i slutten av januar. I løpet av besøket fikk gjestene møte elever på ungdomsskolen, administrasjon og

politisk ledelse i Lebesby og Gamvik, og ikke minst omvisning på Foldalbruket. Den lokale optimismen gjorde inntrykk. "Dette var en veldig viktig korleksjon til det generelle Finnmarksbildet som stadig tegnes i nasjonale media," uttalte en av dem i etterkant av besøket.

Alle kan bidra

Distriktssenteret var invitert av Lebesby kommune til å holde et inspirasjonsseminar om omdømmear-

beid. Vel 90 innbyggere fra Lebesby og Gamvik kommuner møtte opp for å la seg inspirere på Kjøllefjord kino. Verdien av et godt rykte får stadig større oppmerksomhet i norske kommuner. Et godt omdømme bidrar til trivsel i befolkningen, til rekruttering av nye innbyggere, til at ungdom flytter tilbake, og til at turismen øker. Og som ordfører Stine Akselsen sa innledningsvis i folkemøtet; omdømmebygging er noe hver og en av oss kan ta del i.

Bruk internett og sosiale medier

Medie- og informasjonsrådgiver Anne-Mette Hjelle anbefalte blant annet bevisst bruk av internett og sosiale medier i omdømmearbeidet. Hjelle hadde gjort et dypdykk på internett for å se hva slags bilde som tegnes av kommunen vår der. Hun roste blant annet facebookprofilene som kommunens kulturkontor og stiftelsen Foldal har etablert. Samtidig fikk kommunen gode råd om hvordan vi kan forbedre våre nettsider.

Sats på ungdommen

Musikeren Askil Holm engasjerte

tilhørerne med fengende gitarrock, og snakket om hvor viktig det er å ha visjoner å strekke seg etter, både for seg selv, men også for hjemstedet. Holms hovedbudskap var at kommunen har en viktig rolle i å legge til rette for kulturvirksomhet, og at kultur kan være en katalysator for vekst og tilflytting. Fokuser på ungdommen og den kreative klassen, anbefalte Holm.

Bygdemobilisering

Per Arne Tveit fremkalte latter i salen da han presenterte eksempler på bygdemobilisering i distrikt-Norge. For at slike prosesser skal lykkes, er det viktig å få alle med seg og dra

i samme retning, føle stolthet for hjemmeplassen, ha toleranse for andres meninger og skape gode møteplasser. Lokal optimisme smitter og virker mobiliserende, var hans erfaring.

Tilbakemeldingene fra deltakerne på inspirasjonsseminaret var svært positive. Flere gikk derfra med nye tanker og idéer, og fortsatte diskusjonen hjemme utover kvelden og natten. Nå er det opp til kommunens administrasjon og politikere å ta omdømmearbeidet et skritt videre, i samarbeid med kommunens innbyggere.

Du kan lese mer om omdømmeseminaret og temaene som ble tatt opp der på kommunens nettsider, under "Se hva som skjer" (<http://www.lebesby.kommune.no/referat-og-evaluering-av-omdoemmeseminar-21-januar.4753870-145810.html>)

Fornøyde foredragsholdere: Roar Vangsnes, Anne Mette Hjelle, Askil Holm og Per Arne Tveit.

Populær skikarusell

På åpningen av årets skikarusell i Kjøllefjord var det rekordstor oppslutning med 104 betalende deltakere den 17.02.10 Skikarusellen går hver onsdag kl 18.00 i 6 uker, og avslutning med premieutdeling er 24.mars

Rekrutterer lærere

Lærere fra kommunen har vært på rekrutteringsturné, og har laget en flott presentasjon, "Tar du utfordringa på norsktoppen?", som viser hva kommunen har å by på. Denne ligger på kommunens nettsider, under "Nyheter".

Folketallet stiger

Folketallet steg ytterligere i fjerde kvartal 2009. Per 1. januar 2010 talte vi 1342 innbyggere, en økning på åtte personer siden 1. oktober.

Senket pulsen mange hakk

AV ØYSTEIN INGILÆ

Etter drøye sju års byliv fant Ronny Persen ut at tida var moden for å senke pulsen. Resepten var å flytte hjem til Kjøllefjord.

- Vi hadde hjemlengsel, både kona og jeg. Og så langt har vi ikke angret et sekund. Det eneste vi savner er mulighetene til å hoppe på et fly og ta en impulstur for eksempel til Paris, sier Ronny.

Ordentlig vinter

Bortsett fra det klarer han seg godt uten bomringene de måtte forlate, behovet for to biler, høye boligkostnader, eller alle mulige storbytilbud familien Persen hadde rundt seg, men sjeldent benyttet seg av.

I stedet har han nå fått bygd drømmehuset sitt, har fjellet i bakgården og kan stikke på hytta når som helst.

- Selv snøen er det godt å komme tilbake til. Ser man bort fra årets vinter, så har det vært svært lite snø sørpå de siste årene. Så endelig har vi fått tilbake ordentlige vintre.

Fagmiljø

I arbeidslivet har Ronny Persen stort sett de samme oppgavene som han utførte i Kristiansand. I Kjøllefjord fikk han seg jobb ved Norconsults avdeling, med et arbeidsfelt som strekker seg fra Kirkenes til Tønsberg.

- Med dagens datateknologi er det nesten det samme hvor man arbeider. Men det er klart det var ekstra artig å kunne komme hjem til et veletablert ingeniørkontor, slik at man får jobbe i et fagmiljø, sier innflytteren.

Realiserte husdrømmen

Siden tomepriser ikke eksisterer i Kjøllefjord, startet familien Persen planleggingen av sitt drømmehus allerede før de flyttet nordover. Midt i bygda kjøpte han seg et gammelt hus som han bygde ut i alle kanter, og fikk det helt som de ønsket det ned til minste detalj.

- Skulle vi bygd noe tilsvarende sørpå, så hadde prislappen blitt en hel annen. I Kristiansands-området må en betale

Etter sjuårs storbyliv valgte familien Persen/Esperås og flytte hjem til Kjøllefjord. Fra venstre Sander, Wenche Britt, Ronny og Marcus.

en million kroner bare for tomte. Det sier seg dermed selv at det økonomiske presset her er atskillig mindre.

Han har ikke satt seg ned å regnet på hva de økonomiske gevinstene har blitt, etter at de flyttet nordover for ett år siden, men framholder at i større byer er det i tillegg et helt annet press på pengboka siden det er atskillig mer å bruke penger på.

- Vi har derfor helt klart fått det økonomisk mer romslig etter at vi flyttet nordover. Det er det ingen tvil om.

Hadde lyst

Kona Wenche Britt Esperås er fra Kristiansand. Men også hun hadde fått en liten forsmak av Kjøllefjord, etter at de bodde her de to første årene før de flyttet sørover.

Kjøllefjord ble dermed intet sjokk for henne. - Faktisk hadde jeg like stor lyst til å flytte hit. Så dette er ikke et påfunn fra Ronny, sier Wenche Britt som jobber som lærer. Også hun føler at familien har fått en helt ny hverdag, og synes stedet er midt i blinken for barn å vokse opp i.

4 i forbifarta

Hvem synes du fortjener å få Lebesby kommunes kulturpris for 2010?

Ingar Klemmetsen

- Kjell Sørbø, fordi han alltid står på, er engasjert og tar initiativ til at ting skal skje, f.eks på Foldal og Kunstprosjektet Kjøllefjord.

Charlotte Angell

- Linda Persen, fordi hun engasjerer seg for ungdom, jobber sammen med ungdommen med UKM, film og linedance. Dessuten er hun en Kjøllefjord-patriot som blogger og skriver i avisa, og setter Kjøllefjord på kartet på en positiv måte.

Knut Rasmussen

- Kjell Sørbø, fordi har markedsfører Kjøllefjord på hurtigruta og står på. Eller Liv Jorunn Lauritsen for alt det arbeidet hun gjør på Foldal.

Berit Sørbø

- Liv Jorunn Lauritsen gjør en fantastisk jobb med oppbygging av Foldal Kystkultursenter. Hun legger liv og sjel i arbeidet på en måte som går langt utover det man kan forvente av en "vanlig ansatt".

25.000 til Haiti

Kjøllefjord Røde Kors gjennomførte i januar en dør- til døraksjon til støtte for jordskjelvofrene på Haiti. Foreningen samlet inn 25.000 kroner.

Anne Lill Fallsen studerer serviceledelse, i tillegg til endringsledelse. (Foto: Hege Johansen)

Lesesalen har åpnet

AV HEGE JOHANSEN

I februar åpnet endelig dørene til kommunens nye lesesal. Alle som har behov for en leseplass utenfor hjemmet er velkomne til å bruke salen, også borteboende elever og studenter som kunne tenke seg å studere hjemmefra en periode. Tilbakemeldingen fra de som har tatt i bruk lesesalen er klar: Dette er et tilbud de setter stor pris på.

Motiverende

Kjøllefjord har mange studenter som følger desentraliserte utdanningsløp. Men hjemmestudier er en krevende øvelse, og kommunen håper at lesesalen kan bidra til gode studievaner

og motivasjon til å fullføre studiene. En slik møteplass legger alt til rette for et tverrfaglig og inspirerende studiemiljø, og dagens brukere er i gang med alt fra studiekompetanse til ingeniørstudier.

Lesesalen er møblert med ti flunkende nye skrivepulter med skillevegger, som gir en avskjermet leseplass. Salen har trådløst nett for de som bruker pc i studiene. I tillegg kan brukerne benytte grupperommet til møteaktivitet, og innta lunsjen på kjøkkenet.

Lesesalstilbudet er tilgjengelig 7 dager i uken, 24 timer i døgnet. For å få adgangskode må interesserte registrere seg hos opplæringsetaten i Strandveien 175, på telefon 78 49 95 40, eller på e-post: anne.lill.fallsen@lebesby.kommune.no.

Blir hovedpersoner i lærebok

AV INGEBJØRG LILAND

Elisa Viitamaa har skoleåret 2009-2010 permisjon fra lærerjobben ved Kjøllefjord skole for å skrive finske lærebøker beregnet på bruk i den norske skolen.

Per i dag finnes det bare en lærebok i finsk for norske barn, og den er beregnet for elever på videregående og voksne studenter. Vi har brukt både svenske og finske bøker, men ingen av disse passer egentlig for undervisning i norsk skole.

Så da Fylkesmannen i Finnmark lyste ut midler til lærebøker søkte kommunen, og fikk innvilget prosjektmidler fra utdanningsdirektoratet.

-Jeg skriver en lærebok i finsk for mellomtrinnet (5-7 klasse). De finske gruppene er små med ulike klassetrinn i samme gruppe. Så det blir på en måte tre bøker i en bok - tekster, grammatikk og oppgaver på tre forskjellige nivåer.

Stor interesse for finsk

Kjøllefjord skole har ca 25 elever som har undervisning i finsk, og læreboka skal passe både for de som er tospråklige (ca 18 elever) og har undervisning på finsk og for de norske som ønsker å lære finsk, men som har undervisning på norsk. Det er stor interesse for å lære finsk på skolen, og språkopplæringen begynner allerede i 1. klasse.

- Utfordringen er å skape helhet. Samme tema skal fungere for en aldersblandet gruppe. Selv om 5, 6 og 7 klasse har hvert sitt pensum så skal de kunne kommunisere. Så jeg har brukt mye tid på planlegging,

Levi Jensen, Majken Berg, Elisa Viitamaa, Karoline Lyngedal og Sebastian Johansen blir hovedpersoner i læreboka som Elisa Viitamaa holder på med. (Foto: Ingebjørg Liland)

Lokale helter

Som hovedpersoner i boka har Elisa fått med seg 4 lokale helter. Majken, Karoline, Sebastian og Levi fra 7. klasse skal gå igjen gjennom hele boka i forskjellige situasjoner. Underveis får Elisa også hjelp fra en referansegruppe som tester om tekstene fungerer på elever, og grammatikk og språk blir sjekket både i Norge og i Finland.

- Det er et stort ansvar å produsere alene, komme på tekster og oppgaver, så det er fint å ha en referansegruppe. På seminar for finsklærere i Kirkenes har jeg også presentert prosjektet og fått gode tilbakemeldinger.

15 kasus

Finsk tilhører en helt annen språkgruppe enn norsk, og den største forskjellen er at det ikke finnes preposisjoner på finsk. Isteden bøyer man substantivet - i 15 kasus!

- Det kan virke vanskelig til man kommer inn i systemet. Det er også en del forskjell mellom muntlig og skriftlig språk, så mange barn som er i Finland på ferie opplever at de ikke snakker slik i Finland som de lærer på skolen. Det er litt vanskelig å forklare for elevene.

Flere prosjekter

Elisa skal etter planen være ferdig med prosjektet i slutten av juli

2010, men er også involvert i et annet prosjekt som tar en del tid. Sammen med 3 andre lærere fra Troms og Finnmark er hun med i en gruppe som på oppdrag fra utdanningsdirektoratet skal lage veiledning til nasjonal læreplan i finsk.

- Læreplanen er litt diffus, så vi skal hjelpe til med å gjøre den mer konkret, bl annet i forhold til tilpasset opplæring og vurdering. Når læreplanen blir klarere blir det også lettere å skrive en lærebok basert på planen, så disse prosjektene går hånd i hånd. Og jeg synes dette er kjempeinteressant, så jeg koser meg veldig!

Ordfører Stine Akselsen får en rask innføring i produksjon og foring av smolt av administrerende direktør i Lerøy Aurora AS Stig Nilsen.

Flere hundre millioner måltid

AV TORIL SVENDSEN

Siden oppstarten i 1987 har det ved Laksefjord AS sitt smoltanlegg i Friarfjord vært produsert mellom 30 – 35 millioner smolt, som igjen har resultert i 120.000 tonn sløyd laks.

Laksenæringen har hatt sine opp- og nedturer, og anlegget i Friarfjord har vært gjennom 2 konkurser. Nå er det igjen optimisme, og det skal gjøres nye store investeringer. Det er ikke ubetydelige beløp som har vært investert gjennom alle disse årene, nærmere 170 millioner fra 1987 inkludert årets ombygginger som vil beløpe seg på nærmere 20 millioner. Siden 2005 har smoltanlegget i Friarfjord vært en del av Lerøy Seafood Group, gjennom selskapet Lerøy Aurora AS i Tromsø. Lerøy Aurora har 17 konsesjoner fordelt på 9 lokaliteter i Troms, og det er blant annet her smolten fra Friarfjord settes ut i havet. Her foregår en produksjon på 25 000 tonn laks per år, og i Skjervøy jobber vel 100 ansatte med slakting, filetering og innfrysing. De har også egen emballasjeproduksjon.

-Lerøy Aurora AS ønsker økende produksjon og mer bearbeiding av laksen, med det er en utfordring å få dette til i Norge, på grunn av det høye lønns- og kostadsnivået,

sier administrerende direktør Stig Nilsen.

Trenger flere ansatte

I Friarfjord er det 8 årsverk fordelt på 10 ansatte, og smoltanleggene utgjør viktige arbeidsplasser i indre Laksefjord. Også for ungdom er dette viktige arbeidsplasser og en rekrutteringsarena med at 6-8 ungdommer har sommerjobber hvert år her.

-Det vil være behov for ytterligere flere ansatte de nærmeste årene, da anlegget planlegger å utvide produksjonen sin. Bedriftens største utfordring vil i fremtiden være å få tak i kompetent arbeidskraft, ifølge daglig leder Bjørn Hovrud. Han ser nødvendigheten av å jobbe mer med rekrutteringstiltak, blant annet gjennom tettere kontakt med skolen, men kommer samtidig med en utfordring til Lebesby kommune;

- Lebesby kommune må jobbe med steds- og samfunnsutvikling i bygdene Lebesby og Kunes, sammen med næringsaktørene. Skal vi greie å tiltrekke oss ny arbeidskraft, er det viktig å ha levende bygder i Laksefjorden, hvor arbeidstakere vil slå seg ned sammen med sine familier, sier Bjørn Hovrud. I møte med Lebesby kommune v/ordfører og utviklingsavdelingen er Laksefjord AS og kommunen enige om å drøfte videre samarbeidstiltak for fremtidig rekruttering av arbeidskraft.

Toppen på optimisme

AV TORIL SVENDSEN

- Jeg har fått høre at toppen på optimisme er å kjøpe butikken på Kunes, sier ny eier av Kunes Opplevelse og Handel AS, Bjørg Masternes.

Hun har fått mange positive tilbakemeldinger fra lokalbefolkningen, som er glade for at de fortsatt har et tilbud om butikk, post og tipping. Det så en stund mørkt ut da det kom melding om opphørssalg av butikken. Bjørg syntes det ville være trist om bygda var uten et slikt tilbud og nærmest som en fleip diskuterte de i familien om ikke de skulle overta. Så skjedde alt veldig fort, de fikk kjøpt aksjene hos tidligere eiere og 8. februar åpnet butikken med ny eier. Det har allerede blitt

mange turer mellom Kunes og Lakselv, hvor Bjørg og familien bor til daglig.

Mye Jobb

- Jeg er hele tiden optimist, og har veldig tro på at det skal gå bra, fortsetter Bjørg. Men hun legger ikke skjul på at hun det blir mye jobbing fremover. Selv er hun vokst opp i mellom butikkhyllene, og kjenner både til butikkdrift og til området. Det som er nytt for henne er posten, men Bjørg har hatt god hjelp og støtte av Per Magne Eriksen, som har vært tålmodig og lært henne opp i alt det nye. Med seg har hun også søsteren Adeleide Masternes, som skal dele på å arbeide i butikken. – Butikken på Kunes har vært eid av Masternes i perioden 1957 – 2001, og vi har fått mange positive tilbakemeldinger på at ringen nå er sluttet.

Campingplass

På tross av optimisme, tror den nye butikkeieren likevel at butikken trenger flere bein å stå på. De er derfor i gang med å planlegge campingplass på Kunes, og har hytte, scooter, båt og kano til utleie. Selv om det foreløpig er småskala, tror hun det ene vil hjelpe det andre i fremtiden.

- Det er mange ting som spiller inn her, og vi håper også Lebesby kommune ser verdien av at noen tør og vil satse på en liten plass som Kunes. Det er viktig for oss at kommunen er innstilt å være med å bidra til å få planene gjennomført for å videreutvikle Kunes som en levedyktig bygd, avslutter Bjørg Masternes som tidligere har drevet en frisørsalong i 5 år.

Ny eier av butikken på Kunes, Bjørg Masternes, har stor tro på fremtiden. Foto: Bjørn Arne Johansen, Ságat

Ser lyst på livet

Tomme Vevang på Lystfiskeren har gode forventninger til fremtiden.
Foto: Øystein Ingilte

AV HEGE JOHANSEN

Næringslivet i Lebesby kommune har talt: Fremtiden ser lys ut! Dette fremkommer i en fersk kartleggingsundersøkelse utført av Norconsult på vegne av utviklingsavdelingen i Lebesby kommune.

I løpet av høsten 2009 har alle bedrifter i kommunen blitt spurt om å delta i undersøkelsen. Og næringslivet har stilt opp – i Kjøllefjord ligger svarprosenten på 95 prosent, mens rundt 57 prosent av bedriftene i Laksefjorddistriktet har deltatt i undersøkelsen.

Ser et vekstpotensial

Kartleggingsundersøkelsen har hatt tre deler. For det første er næringslivet blitt spurt om hvilke muligheter de ser for fremtidig vekst og satsing i egen bedrift. Tross mange utfordringer er et flertall av bedriftene optimister. Mange av bedriftene ser muligheter for å utvide arbeidsstokken, og mener det er potensial for til sammen 25 nye medarbeidere. Samtidig peker bedriftene på kundegrnlag og oppdragsmengde som de største flaskehalsene for vekst. En annen utfordring

er rekrutteringssituasjonen, halvparten av bedriftene opplyser at de har problemer med å få tak i arbeidskraft med riktig kompetanse.

Satsingsviljen er til stede

Undersøkelsens andre del har fokusert på næringslivets ønsker og forutsetninger når det gjelder deltakelse i eventuelle fremtidige utbyggingsprosjekter, innen fiskeri og maritim virksomhet, vindkraftutbygging, turisme, og olje og gass. Vel halvparten av bedriftene som deltok i undersøkelsen har erfaring fra tidligere utbyggingsprosjekter. Drøyt halvparten sier også at de i stor grad er villige til å satse på slike prosjekter, dersom betingelsene er tilstede. Denne satsingsviljen lover godt for fremtiden, og er et viktig signal til aktører som kunne tenke seg å satse i kommunen.

Stort sett fornøyd med kommunal service

For det tredje tok undersøkelsen for seg det kommunale tjenestenivået slik næringslivet ser det. Alt i alt er bedriftene som svarte rimelig fornøyd med kommunen. Mest fornøyd er bedriftene med politikernes næringsarbeid. Totalt sett har bedriftene også et positivt syn på tjenestenivået i de kommunale etatene. Aller best ut kommer næringsavdelingen, mens skole- og oppvekstetaten følger hakk i hæl. Bedriftene etterlyser imidlertid bedre informasjon om kommunens næringsarbeid, og dette er noe utviklingsavdelingen ønsker å ta tak i.

Hva bør kommunen satse på?

Bedriftene har også svart på hva de mener kommunen bør prioritere i næringsarbeidet fremover. Tilrettelegging av infrastruktur er det tiltaket som nevnes av flest bedrifter. Men også tiltak for å fremme bolyst trekkes frem som et viktig satsingsområde. Næringslivet mener også at bistand til bedrifter, etablerte som nyetablerte, er en viktig oppgave for utviklingsavdelingen.

Når det gjelder hvilke konkrete utfordringer kommunen bør rette innsatsen mot, nevnes mangelen på attraktive boliger, som oppleves som en bremsekloss for rekruttering og tilflytting. I tillegg etterlyses større bevissthet i kommuneadministrasjonen rundt det å bruke lokale bedrifter som leverandører av varer og tjenester.

Utviklingsavdelingen vil i løpet av den nærmeste tiden gå dypere ned i resultatene fra undersøkelsen. I dette arbeidet blir det viktig å lage en plan for hvordan innspillene fra næringslivet skal følges opp. Utviklingsavdelingen ønsker etter hvert å få i stand et møte med næringslivet for å drøfte resultatene og det videre arbeidet. En rapport fra kartleggingen vil bli lagt ut på kommunens nettsider så snart denne foreligger. I tillegg vil deltakende bedrifter få tilsendt en kopi av rapporten. Lebesby kommune og utviklingsavdelingen ser frem til et enda tettere samarbeid med næringslivet i tiden som kommer.

Rundt 25 stykker deltok under folkemøtet om helse da kommuneledelsen besøkte Lebesby.

Helse ut til folket

AV CHRISTIAN S ROKKESTAD HELSE- OG OMSORGSSJEF

Som et ledd i rulleringen av Lebesby kommunens pleie og omsorgsplan dro plangruppen, rådmann og noen folkevalgte på folkemøter til Lebesby, Veidnesklubben, Kunes og Kjøllefjord.

Hensikten var å få uforbindtlige ideer og innspill til planen som har en horisont frem til 2020. Den skal vedtas i kommunestyrets siste møte før sommerferien. Det møtte opp ca 25 på hvert av stedene Lebesby og Kjøllefjord mens det var ca 12 i henholdsvis Veidnes og Kunes.

Likeverdig tilbud

Gjennomgående i Lebesby, Veidnes og Kunes, var at man ønsker likeverdige tilbud som de som tilbys i Kjøllefjord. Veidnes føler at de er avskåret fra helse- og omsorgstjenester i forhold til resten av kommunen og ønsker i alle fall et minimumstilbud som hjemmehjelp og hjemmesykepleie samt lavterskeltjenester ved at fagperson som tilsettes, bor i grenda. Informasjon om rettigheter ble etterlyst, og man vil sende dette ut om kort tid til husstandene her. Lebesby ønsker en utvikling av omsorgssenteret med et større fagmiljø med flere plasser, hva med å etablere en sykehjemsavdeling med kommunens tilbud til senil demente?

Det vil bedre beredskapen og sikkerheten i bygda. Man etterlyste

også et bedre legetilbud enn i dag samt muligheter for et akuttrom ved omsorgssenteret. I Kunes trakk man frem ensomheten blant eldre og ønsket å kunne vurdere å bo i vinterhybler på omsorgssenteret i Lebesby slik at eldre kan bo hjemme om sommeren og der om vinteren; «vinteren er bøygen». Det er lange avstander og man minnet om transportmuligheter til forhåpentligvis kommende eldreaktiviteter i Lebesby. Og hva er mulighetene for støtte/tilskudd til egenarrangerte trivselstiltak for eksempel turer?

Avlastningstilbud

Både i Lebesby og Kunes trakk man frem at nye hybler ved omsorgssenteret i Lebesby også bør tjene som opp- og avlastningstilbud.

I Kjøllefjord var man særlig opptatt av tilbud for å redusere ensomhet og isolasjon av eldre. Hvorfor ikke utrede det tidligere aldershjemmet, dele det inn i hybler med aktiviteter og litt personell, slik at gamle kunne møtes og oppleve en annen trivsel enn å sitte alene i hvert sitt hus? Ønsket om senil dementavdeling ved sykehjemmet

ble etterspurt samt en oppfølging av de som har omsorgslønn og kvalitetssikring av tjenestene. Hjelp til søknader om finansiering samt råd for tilrettelegging av Eldres egne hjem slik man kan bo lenger hjemme, var også på dagsorden. Her som i Veidnes, ble det også etterspurt bedre informasjon om hva man har rett til av hjelp fra det offentlige. Mange vet ikke om hva de kan søke om samt at de har en rett til hjelp fra det offentlige hjelpeapparat så vel til søknadsskriving som til klageskriving.

Lærerikt

Plangruppen syntes det var lærerikt å kunne møte innbyggerne på den måten. Det er for innbyggernes skyld at man arbeider i kommunen. Avslutningsvis er det også høyst nødvendig å føye til at pengesekken er begrenset. Alle ønsker som kom frem, var gode, men hva man har råd til, er en annen sak. Man kan ikke forvente samme økonomi i årene fremover som tidligere. Allerede til neste år forventer man mindre penger i systemet. Det er mange hensyn å ta og derfor kunne man ikke, der og da, love noe om de forslagene som kom frem. Før planen går til politisk behandling, vil man ha en høringsrunde. Plangruppen vil og kunne ha møter med lag og organisasjoner for å høre deres mening.

Sirkler inn vinteren i Kjøllefjord

AV INGEBJØRG LILAND

Ken Leslie (57) fra Vermont i USA har besøkt Kjøllefjord i vinter og fullført et nytt sirkelformet kunstverk. Sirkelen er den siste i en rekke på 15-20 akvareller fra nordlige byer rundt om i verden.

- I'm especially interested in the north sier Leslie som tidligere har malt Svalbard, Inari i Finland, Kotzebue i Alaska, Island, Iqualuit i Canada - og hjembyen Hardwick i Vermont. Han har også planer om å besøke Sibir, men har foreløpig ikke fått visum. Han er fasinert av det samiske, av midnattsol og mørketid.

- Det får en til å tenke på hvor man er på planeten. Når man går tur i terrenget klatrer man kanskje opp på et høyt fjell for å se hvor man er - jeg klatrer opp på planten for å se hvor jeg er i universet.

24 timer – 24 bilder

Med stipend fra "The American Scandinavian Foundation" for kunstutveksling har Leslie vært i Kjøllefjord to ganger tidligere, og hadde i sommer utstilling på Galleri Christensen. Da malte han sommerversjonen av Kjøllefjord sett fra moloen. Om vinteren må han "jukse litt" fordi bildene på grunn av kulda ikke kan males ferdig ute. Sirklene er delt opp i 24 bilder, ett for hver time i døgnet, og ideelt sett skal et bilde males på en time, men om vinteren bruker han mer tid. Det spesielle med akvarellfarger (i motsetning til oljefarger) er også at man ikke kan gjøre feil på maleriet, så en sirkel med 24 bilder krever grundig planlegging, spesielt om vinteren.

- En uke på å planlegge og en måned på å male.

Med fotografier og notater til hjelp maler han sirkelen ferdig innendørs. Derfor blir det også

"more romantic winter paintings"

Arbeidsro i Kjøllefjord

Til vanlig er Leslie professor ved Johnson State College i Vermont. Her underviser han i maling, bokbinding og tegneserieproduksjon og bruker jule- og sommerferien til å reise rundt og male. Noen ganger sammen med sin kone gjennom 30 år, tekstilkunstneren Ruby Lesley.

Leslie trives godt med å bo og male i Kjøllefjord. Han bor selv i en liten by med 1500 innbyggere og liker seg best på mindre steder.

- People here are friendly, but not too friendly, sier han og ler. For arbeidsro er også viktig, og i Kjøllefjord får han fred til å male også – i motsetning til andre steder han har besøkt hvor det sosiale har tatt litt overhånd.

Just like my grandmother's house!

Leslie berømmer også Galleri Christensen for et flott opphold. Denne muligheten for kunstnere til å komme hit og jobbe er kulturutveksling i praksis. Leslie er også interessert i historie, og besøk på Foldal gav ny innsikt bant annet i norsk krigshistorie, som naturlig nok er forskjellig fra den han kjenner fra USA. Men det er også likeheter, og Bestyrerboligen på Foldal er:

-Just like my grandmother's house!

Kunstnerisk frihet

Leslie er fornøyd med besøket på utstillingen i sommer, selv om han ikke solgte noe særlig. Akkurat det er kanskje ikke så rart; kr 48.000,- for en akvarellsirkel passer vel ikke helt til den alminnelige lommeboka i Kjøllefjord. Men Leslie bekymrer seg ikke over manglende salg. Han har utdanning både innen vitenskap, filosofi og som kunstner, og da han var i 20-30 årene levde han av å male og selge egne bilder.

Da var det ofte at han måtte kompromisse i forhold til det kunstneriske. Nå lever han av å undervise, og foretrekker å stille ut i museer og andre ikke-kommersielle steder - for han liker best å ha frihet til å jobbe uten å tenke på at det han lager MÅ selge.

Detaljer fra kunstverket.

Gerd Elin Øien, Kari Krogh og Mari Øien er klare for Svalbard på langs.

Foto: Privat

Klar for livets utfordring

AV INGEBJØRG LILAND

”80°N i fakk, råkk og solskinn” Ja, det heter nettsiden til Kjøllefjordjentene Kari Krogh, Mari Øien og Gerd-Elin Øien som skal gå Spitsbergen på langs våren 2010.

Nærmere bestemt fra Sørkapp i sør til Verlegen- huken i nord – en distanse på 550 km som de regner med å tilbakelagge i løpet av april måned. De beskriver seg selv som 3 helt vanlige jenter - men det tror vi ikke så mye på.

Ut på tur – aldri sur

- Hva er det som får 3 småbarnsmødre til å legge ut på en sånn ekspedisjon?

Alle tre fremhever at turen vil være en utfordring, og en sjans til å gjøre noe litt utenom det vanlige. Dessuten har de alltid likt å være ute i all slags vær.

-Jeg har alltid likt å utfordre og presse meg selv fysisk,

sier Mari som var den som først kom på ideen om en ekspedisjon. - Da vi var små likte vi best å leke ute når det var skikkelig uvær – mamma var alltid litt skeptisk, men vi kledde bare på oss og gikk ut uansett vær.

Jentene har planlagt turen i snart 2 år, så når de setter seg på flyet til Svalbard 22. mars er de godt forberedt - i alle fall fysisk.

-Vi vet jo ikke helt hvordan det blir, men vi regner med at vi kan få en dårlig dag innimellom, når det bare er kaldt og slitsomt. Men forhåpentligvis har ikke alle en dårlig dag på samme dag, så da får vi støtte hverandre og dra hverandre opp.

Uten mat og drikke..

Den største bekymringen er likevel om de vil klare å få i seg nok kalorier hver dag! De planlegger å spise masse sjokolade og nøtter hver eneste dag, og til frokost og lunsj har de komponert egne kaloririke måltider. To mat - de-poer skal legges ut langs ruta, og der skal det i alle fall

Nisten blir i hovedsak bestående av tørrmat

Det ligger utallige treningstimer bak forberedningen.

Her er ruten Kjøllefjordjentene skal gå.

være kaker og kanskje en bitteliten dram til kveldskos og belønning.

Tøft treningsprogram

De er til vanlig ganske aktive og har alle en bakgrunn fra Kjøllefjord Svømmeklubb. I fjor var de på en rekognoseringsstur på Svalbard og i høst startet de med et treningsprogram som kan ta pusten fra noen og enhver. Vi sakser fra dagboka på nettsiden:

28. oktober

”I dag har vi hatt møte og planlagt litt fremover. Fra nå av satser vi på 5 dager jellestrening i uka. Tirsdag morgen trekker vi dekk, på ettermiddagen blir det aerobic el basistrening. Onsdag har vi ”teknisk” trening, eks camp-trening, navigering, jobbing med brennerne, skytetrening o.l. Torsdag er det styrke og spinning, lørdag dekk og søndag styrke. Neste helg blir det også overnattingstur”

Ektefeller/samboere er – om ikke overbegeistret – så i alle fall positive til prosjektet, og ungene har godtatt at mamma må være borte. Selv om de ikke helt skjønner hensikten med turen, har de i alle fall klare krav:

-Du må ikke dø mamma, også må du kjøpe bygave til meg!

Suiten står klar

En ekspedisjon som denne koster naturlig nok ganske mye å gjennomføre. For det første må man ha permisjon fra jobb – eller ta ut ferie, deretter kommer alle kostnadene til reise og utstyr. Sponsormidler vokser ikke på trær – og det er hver vinter relativt mange ekspedisjoner som går Svalbard på langs.

-Sponsorene står ikke akkurat i kø. Vi har fått litt rabatter på utstyr og noe sponing fra kommunen og lokalt næringsliv, men mesteparten av kostnadene må vi jo dekke selv, sier Gerd-Elin

Vi lurer litt på hvordan de vil ta det hvis de eventuelt ikke klarer å gjennomføre turen.

- Da har vi i alle fall prøvd, sier Kari
- Og vi har fått en opplevelse for livet!

3. mai må de uansett være tilbake i Longyearbyen, for da har de bestilt suiten på hotellet til to dagers velfortjent spa og avslapping.

Vi ønsker dem god tur og håper på fyldig referat og fine bilder fra turen i neste nummer av ”På Norsktoppen”.

Fisk på timeplanen

AV HEGE JOHANSEN

Hva er en ressurs? Dette spørsmålet er blitt stilt av 7. klasse ved Kjøllefjord skole de siste ukene.

Klassen har gått gjennom opplæringsprogrammet SikkSakk Europa, som er utviklet av Ungt Entreprenørskap. Gjennom fire økter har elevene satt seg inn i hvilke lokale ressurser kommunen har, i tillegg til hvordan hendelser i andre land påvirker oss her hvor vi bor.

Viktig for Norge

Fisk har vært et viktig tema. Ikke bare er fisk en av de viktigste lokale ressursene vi har, den er også viktig for hele Norge, fordi den er en stor eksportartikkel. Elevene i 7. klasse har blant annet fått drive sin egen fiskeribedrift gjennom brettspillet SikkSakk Europa. Her var det om å gjøre å tjene mest mulig penger, ved å gjøre smarte investeringer i bedriften. Noen var uheldige med investeringene og tapte penger, mens andre hadde flaks og tjente seg rike.

Bedriftsbesøk

Elevene fikk også med seg et besøk på Aker Seafoods i Kjøllefjord, hvor produksjonsleder Raimo Sørensen viste oss rundt og fortalte hvordan det er å drive en fiskeribedrift. Aker Seafoods produserer blant annet fersk filet, kongekrabbe og saltfisk, og mye går til eksport. Blant annet er saltfisk svært populært i Portugal, kunne Raimo fortelle. Samtidig

Fiske- og krabbetacos: Stolte kokker er klare til å servere sin rett.

Foto: Hege Johansen

fortalte han om utfordringer som oppstår for bedriften når fiskeprisene svinger. Elevene fikk høre at den internasjonale finanskrisen også har påvirket Aker Kjøllefjord, blant annet ved at salget av saltfisk har gått ned.

Herremåltid

Som en avslutning på SikkSakk Europa, stelte 7.klasse i stand en imponerende fiskelunsj, hvor de serverte retter de hadde kompo-

nert og laget selv. Menyen bestod av egenfisket, ovnsbakt kveite og steinbit med salat, bakt potet og hvitløkssmør, torsketingter med bacon, potetbåter og en syrlig vintersalat, og ikke minst fiske- og kongekrabbetacos. Vi som var så heldige å bli invitert til gildet kan skrive under på at rettene som ble servert kunne gått rett inn på menyen til den fineste fiskerestaurant! På spørsmål om oppskriftene kunne trykkes i På

Norsktoppen, fikk vi til svar at det ikke gikk an – dette ville kokkene holde hemmelig...

Hygiene er viktig når man produserer mat, forklarer produksjonsleder Raimo Sørensen ved Aker Seafoods. Her er 7.klasse klar for besøk i produksjonslokalene.

Gourmetmåltid: Egenproduserte torsketingter med bacon, bakte potetbåter og en syrlig vintersalat.

Slik skal en perfekt saltfisk se ut! Brian, Øyvind og William følger med når Raimo forteller.

Tips Norsktoppen

Har du gode idéer til saker til neste utgave av På Norsktoppen? Tips gjerne redaksjonen!

Husk søknadsfristen

Søknadsfrist for opptak til Galgenes barnehage er 1. april. Kontakt opplæringskontoret for mer informasjon.

Hvordan er det egentlig...?

Vi spør – du svarer. De siste månedene har Ungdomsprosjekt Nordkyn drevet massive undersøkelser for å finne ut hva ungdommen egentlig synes om livet på toppen av Norge.

Ungdomsprosjektet har, som de fleste kanskje allerede vet, som mål å skape økt trivsel, synliggjøre yrkesmuligheter, skape samhold og samarbeid, samt å få flere ungdommer til å flytte (tilbake) til Nordkyn. Med dette som bakgrunn har Ungdomsprosjektet arrangert flere aktiviteter; yrkesmesse, konserter, seminar, filmprosjekt og ungdomsradio for å nevne noen.

Hensikten med denne spørreundersøkelsen har blant annet vært å kartlegge trivsel, ønsker og behov hos ungdom som allerede bor i Lebesby- og Gamvik kommuner. Kort sagt; hvordan er det egentlig?

Intervju

For å gjennomføre intervjuene ble Marit Bakken engasjert, målet var å intervju ca 30 stykker i alderen 16 – 30 år fra hver kommune, og responsen har vært over all forventning. Med kontor plass både i Kjøllefjord og Mehamn har man nådd frem til ungdommer på begge stedene. I tillegg har man hatt telefonintervjuer med ungdom i Lebesby, Kunes, Skjånes, Nervei og Gamvik. Fordelen med direkte intervjuer fremfor en kjapp undersøkelse på mail er at tenkeprosessen settes i gang, - ungdommene har reflektert mye over samfunnsforholdene på hjemmeplassen sin, - på godt og vondt –

Engasjerte

En ting som er sikkert er at ungdommene på Nordkyn er engasjerte når det kommer til hjemmeplassen, flere har tatt kontakt i etterkant av intervjuet fordi de har kommet på flere ting de ønsker å formidle, og alle har kommet med konstruktive innspill. Det har heller ikke stått på positive tilbakemeldinger. Vi er heldige som bor på et sted med så mye positiv og engasjert ungdom! Dette i seg

Marit Bakken sier at responsen har vært over alle forventninger.

selv burde nesten være nok til å overbevise andre ungdommer om at Nordkyn er plassen å flytte til, et annet mål med undersøkelsen var nemlig også å få tips fra ungdommen til hvordan man best kan markedsføre Nordkyn...

Føler du deg glemt?

- Ikke fortvil. Dersom du ikke ble intervjuet i denne omgang, men likevel ønsker å si din mening eller komme med innspill er du hjertelig velkommen til å ta en telefon eller stikke innom på kontoret ☺

Selma Ekhorn Isaksen og hennes mann Åsmund Isaksen i sitt hjem. De er sporty og aktive mennesker i miljøet på Jessheim i Akershus.

Foto: G. N. Gramstad 2010.

Det flinke barnet

AV GULLA NYHEIM GRAMSTAD

Ja, det må en kunne kalle den unge kvinnen, Selma, som etter å ha fullført 3-årig realskole, knapt 17 år gammel, tar på seg lærerjobb i Skjötningberg for 5 klassetrinn i en klasse! Og kommer godt fra det! Snakk om å bli kastet uti det, ler hun i dag.

En vinterdag med masse snø og glatte veier drar jeg til Jessheim, ca 45 minutters kjøring fra Oslo. Høye snøskavler skjuler nesten det koselige huset til Selma Ekhorn Isaksen og hennes mann, der de bor i et pent strøk på Jessheim. Inne er det lunt og snart svirrer samtalen rundt oppvekst i Dyfjord og Kjøllefjord. Mannen, honningsvågingen Åsmund Isaksen blir forvist fra stua under intervjuet og må slå seg ned i et annet rom med ei bok. Det tar han med et smil.

Selma er en sprek og sporty 72-åring, som danser seniordans, elsker å reise og å stå på ski. Det forstår en, der hun kvikt beveger seg rundt i stua og henter fram fo-

tografier til undertegnede. Hun er aktiv i foreningslivet, men og en blid bestemor som forteller hvor heldig hun er som har 4 flotte barnebarn i nærheten, og lykken ved å ha dem på besøk. Selma ble født i Dyfjord i 1937 som den yngste av fem søsken. Jenny født i 1927, Olga født 1928, Ole født 1929 og Hjalmar født i 1933. Kun Ole og Selma lever i dag.

Faren, Osvald Sandfred Ekhorn var født i Kiberg og hadde finske og svenske aner. Det var i de harde årene på 1800-tallet, at nøden tvang Osvalds forfedre og mange andre fra Finland og Nord-Sverige til å søke bedre kår ved kysten i Finnmark.

Mystisk forsvinning

Osvald Ekhorn kom til Dyfjord da han var 9 år gammel i 1898. Han var yngst av 3 søsken. Hans eldre søster Olga var en selvstendig og foretaksom kvinne. Hun arbeidet som hushjelp i Vadsø og ble med vertsfamilien da de flyttet til Oslo. I slutten av 1920-årene da hun var ca 40 år, tok hun båt over til England og forsvant. Der slutter det siste sporet av henne. Hun ga aldri mer lyd fra seg og ingen fant henne igjen. Det ble satt i gang

Blide arbeidere setter opp brakke i 1946 som skal huse tre familier fram til 1951. Fra venstre: Kåre Olsen, Selmer Pedersen, Alfred Olsen, Osvald Ekhorn med lille Oddbjørn Olsen foran, Hjalmar Olsen, Kåre Olsen og Ferdinand Olsen. Privat foto.

Det var et yrende liv og flere fiskebruk i Dyffjord før krigen. Bildet er tatt før stedet ble rasert av tyskerne i 1944. Foto fra " Brenning og evakuering høsten 1944". Kjøllefjord historielag.

leting etter henne gjennom Frelsesarmeens Ettersøkelseskontor, men uten resultat. Osvalds eneste bror Hjalmar døde tidlig av kreft, bare 38 år gammel.

Mor til Selma, Jenny Petrikke, født Pedersen var fra Brenngam. Navnet Brenngam stammer trolig fra 16-1700 tallet da russerne drev med plyndringstokt på Finnmarkskysten. Folk bodde i gammer som russerne brente ned, derav navnet Brenngam. Jenny var nummer fire i en søskenflokk på ni. Moren Marie døde da Jenny var 15 år og faren Ole satt igjen med mange små barn. Det ble en tøff oppvekst med sorg og sykdom og hvor barna tidlig måtte ut i arbeid for å brødfø familien. Familien hadde en sterk forankring i kristendommen, læstadianismen. De var ærlige, ydmyke og nøysomme mennesker som satte sin lit til Vår Herre når det røyntet på. Familien hadde til tross for motgang stor sans for humor og fortellerglede.

Tragedien

Jenny og Osvald giftet seg i 1925 og bygde seg hus i Dyffjord. Osvald var tømmermann og var blant annet med og bygde skoleinternatet på Lebesby i 1935. Han drev også fiske og hadde egen sjark kalt "Snøgg". Sjarken ble senket sammen med flere andre båter like før tyskerne kom og satte i gang brenning av Dyffjord i 1944.

Dyffjord var et lite og livlig fiskevær. Alle naboene kjente hverandre. Det var enkle men gode forhold å vokse opp i. Men en dag i 1937 slo tragedien ned i den vesle bygda. En ung pike, 19 år, kusine av Selma som arbeidet i huset til Selmas foreldre, ble skutt og drept av en i nabolaget. Det var et sjalusidrap og

en fatal feiltagelse. Drapsmannen trodde piken var jenta som hadde slått opp med ham. De to jentene var på samme alder og ganske like av utseende. En smertelig og forferdelig hendelse for alle i de involverte familiene og drapsmannen selv. Dette skjedde midt på dagen. Selmas bror Ole på 8 år, kom akkurat hjem fra skolen da det hadde hendt. Han fikk ikke se jenta, ble bare bedt om å hente faren med en gang.

Mannen benektet etterpå at han hadde skutt feil person. Familien måtte hente jenta han trodde han hadde skutt før han ville erkjenne det. Det gikk så sterkt inn på mannen at han brøt sammen og ble psykisk syk. Han var mange år på det psykiatriske sykehuset Reitgjerdet før han som gammel mann ble tilbakeført til Kjøllefjord hvor han bodde til han døde.

Ulykkesåret

Året 1944 skulle bli et år Selma aldri glemmer. Vinteren var snørik og det var mye storm og dårlig vær. En uværsnatt i januar kom snøskredet og slo inn en vegg til familien Lise og Hans Olsen. Hans ble drept av veggen som falt over han. Lise ved siden av han overlevde. En kvinne ved navn Inger Olsen, var på besøk og hadde med sin 9 måneder gamle baby. Hun ble gravd fram med sin lille baby i armene som pustet fremdeles. Babyen overlevde, men moren ble kvalt av snømassene. Lise og Hans hadde ikke egne barn. De hadde en fostersønn Ivar, som sov på loftet. Han overlevde, men huset ble helt rasert. I et lite hus ved siden av bodde Meyer Isaksen. Han ble vekket av hunden sin og kom seg ut uten å bli skadet, mens huset ble ødelagt.

Samme høst begynte Selma på skolen. Den holdt til

hjemme hos Tordis Kjølås Karlsen, som var en meget god lærer og pedagog, sier Selma. Men snart ble skolegangen avbrutt. Norge var i krig og i oktober begynte ryktene å svirre om at tyskerne var begynt å brenne Finnmark. Det rådet en dyster stemning, folk blendet for vinduene slik at tyskerne ikke skulle finne dem. Selma husker at det var stor møteaktivitet blant mennene.

Det viste seg at de planla rømming til fjells om tyskerne kom til Dyffjord. Det ble satt opp et telt på Balstadmyra ovenfor Dyffjordbotn. Snart måtte befolkningen rømme, tyskerne brente i nabobygdene og tvangsevakuerte folk. Teltet huset 47 personer, den eldste var 78 år og den yngste 7 uker. Om dagen lekte barna utenfor teltet med streng beskjed om å hive seg flatt ned hvis de hørte flydur. I 12 døgn levde alle disse tett innpå hverandre før tyskerne kom, og med trusler, vold og spark tvang folket vekk. Med skyting i luften og våpen rettet mot seg ble de jaget ned fra fjellet og ført ut til en destroyer som ventet på fjorden. Det var dramatisk forteller Selma:

- Tyskerne delte familiene, slik at ingen skulle rømme mens de fraktet folk ut til skipet. Far og min søster Jenny ble stående igjen på kaia. Jeg ropte og skrek av redsel og fikk en skrekk i meg som satt lenge i. Husene stod da i brann, dyrene var skutt og innvollene fløt utover. Om bord i båten kravlet kakerlakkene i sprekkene over hodene våre. Min bror Ole husker at tyskerne serverte oss tomatsuppe med egg ombord. Som om de ville gjøre godt igjen for ugjerningene sine. Da overfarten til Honningsvåg begynte, fikk folk beskjed om at skipet kunne bli bomba av engelske fly. Jeg skulle sove og

da begynte salmesangen, "Vår Gud han er så fast en borg" og "Å tenk når engang samles skal de frelstes menighet". Naboer og slekt tok farvel med hverandre, de visste jo ikke om de ville overleve reisen. Jeg var ikke redd for å dø, men redd for å bli skilt fra min familie. Mine foreldre opptrådte rolig og fornuftig, så opplevelsen har ikke satt spor. Dette har ført til at jeg har stor forståelse for flyktninger i dag.

En blyant og ei gul notisbok

Det var julegaven Selma fikk julen 1944, da de var evakuert til familie i Østervik i Ofoten. Forholdene var fattigslige, men de ble godt tatt i mot av ei enke med tre barn. Syv mennesker fant seg til rette på ett rom uten kjøkken. Det var matmangel, men mye spekesild eller dårlig fisk, gul i kjøttet. Der bodde de i 1 ½ år før de returnerte tilbake til Finnmark.

- Jeg kom tilbake til Kjøllefjord som 9-åring sommeren 1946. Pappa og slekta hadde satt opp midlertidige boligbrakker på Galgeneset, som huset tre familier helt fram til 1951. Da kunne vi flytte inn i permanent bolig, som min far og bror Ole hadde bygd på Galgeneset. Boligen er fremdeles i vår families eie. Jeg bodde altså i Kjøllefjord fra jeg var 9 år til jeg reiste hjemmefra som 18-åring, sier Selma.

Det var gjenreisning og etterkrigstid da Selma vokste opp i 1950-årenes Kjøllefjord. Moren Jenny var hjemmearbeidende, i en familie hvor barna hadde kommet tett. Foreldrene var gudfryktige og arbeidsomme mennesker som nøt stor respekt. Faren var med i kommunestyret og fattigtilsynet. Moren hadde stor familie og det var nære familiebånd.

Det er vår, men fremdeles masse snø. En glad gjeng i 1950 på Galgeneset. Stående fra venstre: Dagmar Olsen, Astrid Olsen, Selma Ekhorn, Karen Pedersen, Randi Mathisen, Mildrid Johansen, Henny Olsen. Foran fra venstre: Rigmor og Harriet Abrahamsen? Egil Olsen, Mary Olsen, Liv Mathisen.

Privat foto.

- Jeg vokste opp med mange søskenbarn og tremenninger rundt meg. En fin familie og mye kristendom. Vi hadde ikke juletre eller blomster i vinduene, men det var mye latter og humor. Vi hadde et trygt hjem, åpent og gjestfritt.

Og vi lærte tidlig hva som var rett og galt, og om rettferdighet og omsorg for de svake. Det var naturlig å følge med våre foreldre i forsamlingen på bedehuset. Der satt jeg og tvinnet på lommetørkleet til jeg sovna, smiler Selma. Selma er ikke læstadianer i dag, men hun har respekt for læstadianismen og er positiv til den.

Da hun ble større, lurte hun seg på kino for å se

Olga Ekhorn, søster til Osvald Ekhorn, var en vakker kvinne. Legg merke til kjolen med brosjé og blomster, og armbåndet med perle. Hun forsvant på mystisk vis på vei til England i slutten av 1920-årene og ble aldri funnet igjen.

Privat foto.

Esther Williams filmer. Og det fristet å lære seg å danse, slik som de andre ungdommene. Det var spennende å gå på fest på Samfunnshuset og på Platten på fjellet, hvor det var en musiker som spilte trekkspill til dans.

Læreren

Da Selma hadde avsluttet realskolen i 1954, manglet de lærer i Skjötningberg. Uten noen som helst erfaring fikk hun jobben, og skulle håndtere 5 klasstrinn i én klasse. Det var krevende og utfordrende, men ungene var greie. Det verste var å bo på hybel alene og med utedo. Hun underviste også en 3. klasse i Kjøllefjord. Barna gikk noen uker på skole på hvert sted. Undervisningen gikk greit, men noen urokråker fantes, særlig blant guttene i Kjøllefjord. Selma hadde fire gutter som gikk i 7. klasstrinn i Skjötningberg. Det var siste skoleåret deres og Selma konsentrerte seg mye om at de skulle få en god eksamen. Og det fikk de.

Etter 3 måneder, helgen 10.- 11. oktober var Selma hjemme i Kjøllefjord og fikk sin første lønning. Det var 13- 1400 kr for 3 måneders arbeid.

-Det var mye penger. Hva skal du gjøre med dem, spurte min far. Jeg ga pengene til han og så forlot jeg dem for å gå tilbake til Skjötningberg. Det var ikke vei den gang og jeg hadde følge med noen over fjellet. Samme ettermiddag fikk jeg beskjed om at far hadde falt død om på arbeid. Han var snekker og holdt på å sette opp et hus. Det var et sjokk for en 17-åring, sier Selma.

Livets dessert

Det var snakk om lærerskole for Selma, men det kostet penger. Hun reiste i stedet som 18-åring til Oslo og tok et 6 måneders telegrafkurs. Hun flyttet så til Honningsvåg, traff kjeffe Åsmund og giftet seg med han tyve og et halvt år gammel. De fikk tre barn sammen, Stein Åge, Morten og Kari Hege. Sønnene er bosatt i Tromsø, datteren i Nannestad. Selma har 7 barnebarn som hun kaller livets dessert. Men hun kan nok ikke konkurrere med bragden til sin avdøde bror Hjalmar og hans kone Torunn, som har 10 barn, hvorav 3 tvillingpar og 40 barnebarn, hvor flere bor i Kjøllefjord.

Selma arbeidet på Telegrafren i Honningsvåg noen år før hun begynte å arbeide i bank. DnB NOR ble hennes karriere og et arbeid hun har trivdes godt med i 30 år. I dag er hun pensjonist. Hennes snekkermann har bygd en systue og gjesterom i tilknytning til garasjen. Der arbeider hun med lappeteknikk, når hun ikke er på instruktørkurs i Spania for revmatiske pasienter, som hun trener hjemme på Jessheim. Hun er også med i Sanitetsforeningen på Jessheim. Da jeg forlot henne planla hun og familien skitur til Sjusjøen. Ellers så hun fram til besøk av familie nordfra. Hun er opptatt av familien og elsker besøk. Akkurat slik som hun opplevde i sin barndom, om enn fasilitetene var ganske annerledes i etterkrigstidens brakketilværelse i Kjøllefjord.

-Far var sosial, han snakka med folk. Det var samhold, vi hjalp hverandre. Når fjordingan kom til Kjøllefjord trengte de overnatting. Når æ våkna om morran, lå dem strødd ut over kjøkkengulvet. Æ måtte skræve over dem. En gang spurte en om å få låne tannbørsten min, men der gikk grensen, flirer Selma.

Dalke og dryle

Selma Ekhorn Isaksen er en ordentlig humorist. Da hun fylte 70 år holdt hun en tale med blant annet spesielle ord og uttrykk og historier fra sin barndoms Kjøllefjord.

- Æ bælma morsmelk lenge og drylte ting veggimellom når æ va sint, men æ fikk aldri juling. Det va en dåmløs mat. Ikke dalk med maten, sa ho mamma. Æ e sliten av å måtte tjokle med dæ, sa ho når æ va sta. Straks det blei avbæra om våren, så hoppa vi paradiset og lekte land. Når fjellvannan va pesslonka, da fikk vi lov til å bade. Det va ikke ofte. Uansett kor trangt og knøbelt vi hadde det hjemme, så skulle vi huse folk som trengte det. Og omtrent slik kunne dem beskrive ei dem ikke syntes om: Ho e et ordentlig jån og jåleportrett og ei pesshorpa e ho som støtt maie sæ ut. No har ho fjadda og fjasa og tjona med både den eine og den ainner. Tell slutt så gikk det sjaisen, ho bar fast og e ikke lenger heil med beinet (gravid). Og gikk vi mejllabar da va vi heilt førmmørka. Det va fòrtretelig at vi blei tvangsfløtta og at husan våres blei brent. Æ kan huske at æ va kollovoldelig redd og at æ savna fersk fesk dær vi kom. Og så va det fyren i Kjøllefjord som hadde fått godt traktement og som ordla seg slik: Vi fikk så kjempegod mat, ja, veit du, vi åt opp heile skiten! Saftige uttrykk var vanlig i min mors familie, og hadde dæm ikke uttrykk så laga dæm sine egne. Ofte lå vi tvikrokot og flirte over beskrivelsan. Men no må æ slutte å jasse og jårre skit. Tvibitt!

Selma Ekhorn, 3 år utenfor hjemmet i Dyffjord i 1940. Bakerst ser vi bedehuset. Til høyre huset til Gammel Sofie. Til venstre huset til Mattis Mathisen.

Privat foto.

Fra venstre: Åsmund Isaksen og Olga Ekhorn Isaksen i Torunn og Hjalmar Ekhorns bryllup i Kjøllefjord 1966. Brudeparet sitter til høyre og er paret som fikk 10 barn og 40 barnebarn.

Privat foto.

Lek blant brakkeflak og taksperre: Bak sees fiskehjellene på Galgeneset. Fra venstre: Helmer Pedersen, Selma Ekhorn, Lea Pedersen, Hilda Pedersen. Sittende foran: Jentoft Pedersen. Kjøllefjord 1946.

Privat foto.

Elevene samlet utenfor Shellstasjonen i Tana.

AV 9. KLASSE

9. klassen i Kjøllefjord har vært på såkalt gründercamp i Vestre Jakobselv. Her er deres rapport fra turen.

Gründercamp er et idé- og kreativitetsverksted der ungdom konkurrerer om å løse utfordringer/problemer og presentere den beste løsningen. Samarbeidet skole – næringsliv vinkles på en ny måte, da problemene gis av lokalt arbeids-/næringsliv. Ungdommen kommer fra skoler, nærmere bestemt 9. klassinger, i området. Nettverksbygging, teambuilding og kreativitet står sentralt. Gründercamp er også en påbygning for starten av elevbedrift. Målet er å jobbe med reelle problemer, utvikle kreativitet og evnen til samarbeid og problemløsning, og å bygge nettverk.

Gründercamp

Vi dro fra Kjøllefjord på tirsdag 09.02.10 med en minibuss

til Vestre Jakobselv. Vi overnattet på et ungdomssenter. Kjøllefjord var den eneste som var der på tirsdagen, de andre kom på onsdagen. Skolene som var med var Kjøllefjord, Seida skole, Vestre Jakobselv skole, Deanu sameskuvla, Auster Tana skole og Nesseby skole.

Onsdag dro vi ned på en idrettshall der vi hadde noen aktiviteter før vi begynte, etter hvert ble vi delt inn i grupper med noen vi ikke kjente, men de fleste var også på samme gruppe med noen de kjente.

Oppgaver fra lokalt næringsliv

Det kom tre personer fra næringslivet, fra Harila AS, Veivesenet og Team Jakobselv.

Alle sammen hadde et lite foredrag om bedriften. Etterpå la de frem en problemstilling som de ville vi skulle jobbe med. Harila AS ville at flere under 30 år skulle kjøpe Toyota. De ville at vi skulle finne ut hva de kunne gjøre for å oppnå dette. Veivesenet fokuserte på trafikkisikkerhet, og ønsket tiltak for at færre unge skulle dø i trafikken. Team Jakobselv ville at flere barn og unge skulle ha tilbud til aktiviteter på campingplassen. Hver gruppe fikk hver sitt problem de skulle arbeide med. Vi gikk sammen i grupper og begynte å arbeide.

Elg på nært hold

Dagen etter måtte vi presentere løsningene vi hadde. Lederne for bedriftene var fornøyd med ideene.

Det ble gitt to priser, en for beste ide og en for beste presentasjon. Det var artig og bli kjent med nye folk, og selve gründercampen var bra, vi lærte om hvordan vi kunne løse problemstillinger, men programmet var litt tett.

På turen tilbake fikk vi oppleve en elg på nært hold, som stod rett ved siden av veien.

Har startet bedrift

AV ALEKSANDER PEDERSEN FALLSEN

På skolen er det startet et prosjekt som heter Elevbedrift. Det fungerer slik at elevene skal starte et firma. Dette prosjektet skal være en erfaring for elevene, slik at vi en hvordan man skal starte og drive et firma.

Firma som er etablert heter "Prepp og Mekk".

- Vi smører ski og reparerer småting som sparker, sykler osv. Men selvfølgelig ikke større ting, sier de nye bedriftslederne.

Planen med denne bedriften er å hjelpe folk i Kjøllefjord med skiene deres og fikse andre ting som de kanskje har stående og gjerne vil ha ordnet.

Bedriften har følgende ansatte:

William Sagen (daglig leder)
Atle Fjellstad (økonomi ansvarlig)
Aleksander Pedersen (produksjons ansvarlig)

William Sagen og Ole Martin Larssen i "Prepp og Mekk".
(Foto: Aleksander Pedersen Fallsen)

Robin Persen (markeds ansvarlig)
Richard Pettersen (Salgs ansvarlig)
Ole Martin Larssen (Ansatt)

Lindas BLOGG

Linda Persen

Æ e ei skikkelig drømmedama! Ja om æ må si det sjøl så e æ faktisk det.

*"Ka e det som æ drømme om
at æ en dag skal våkne opp å vite,
at arbeidet æ leve med,
e mykje mykje meir enn det å slite."*

Ja det hende æ har drømt om å jobbe med nokka anna. Når æ sitt nesten aleina på ungdomsklubben, og lure på kor ungdomman e, og ka æ skal gjøre for at dæm skal ha det bra her i Kjøllefjord. Ja, når æ høre nån som klage over at det ikke skjer nokka, og æ fortvile over at dæm ikke engasjere sæ mer. Æ e jo ikke der for å servere alt på sølvfat, for et mareritt nån daga e.

Akkurat da kommer det inn nån herlige ungdomma som æ e blidd så glad i, vi prate, planlegge UKM og flire, og en anna dag e det nån som har behov for å snakke med nån andre enn foreldran sine. Ja, og når æ e ferdig på jobb møte æ et par ungdomma i værret som har fløtta bort på skole, men som kommer og gjer mæ en klem hver gang vi møtes. Da har æ verdens beste jobb igjen, drømmejobben.

*"Æ drømme om å være fri
ilag med alle folkan som æ like.
Æ drømme om ei anna tid
da ingen folk e fattige og rike."*

Æ har drømt om å være lykkelig uavhengig av materialistiske verdia, og det har æ klart. Ja når æ nu va begynt til å bli vant til det, så e gjeldsordninga plutselig over! Va det bortkasta? Nei, æ leve

Drømmedama

drømmelivet videre nu, med bare litt mer pæng på konto.

DET E BARE Å GJØRE DET! Etter alle opp og nedtura kan æ nu med stolthet skrive min leveregel med store bokstava, og faktisk følge den i alt æ gjør. Stolt over å ha funne kloke ord som beskriv det æ tenke. Ja, helt til det plutselig slo mæ at det va ikke æ som fant opp kruttet. Nike, som produsere sko og sportsutstyr va først. Just do it! Jaja, æ kan jo drømme at æ va først.

Det finnes flere drømmedame her i Kjøllefjord. Ingebjørg og æ drømme om å lage film, og det gjør vi, ja - vi bare gjør det! Vi produsere en dokumentar vi har kalt for Drømmedama, kor vi følge 6 jenter i jakten på sine drømme. Damene e Mari Øien, Kari Krogh, Gerd Elin Øien, Liv Jorunn Lauritsen, Anita Kaarby og Maria Sørbø. I hele 2010 skal vi følge dæm og realiseringa av drømman dæmnes. I mars følge vi med tre av dæm til Svalbard for å vinke dæm avgårde til drømman om Spitsbergen på langs. Æ glæde mæ til å se dæm realisere drømman som dæm har jobba for, knalltøffe jente!

Vi har alle våres drømme, og ka gjør vi for å realisere dæm? Det e sjelden nån kommer å banke på døra for å lægge alt til rette for oss, så da må vi vri om nøkkeln og åpne den døra sjøl. Ja og har det for eksempel snedd og døra e vanskelig å få opp, så e det bare å hente spaden og mække. Det kommer garantert mer sne, men hvis du mække ofte så e det lett å åpne døra. Bli du sliten, så e det bare å finne en som kan hjelpe dæ å mække, vi kan alle trenge litt hjelp av og til. Finn motivasjon for drømman din, og... bare gjør det! Lykke til med å realisere drømman alle drømmedame og drømmemenn! Og for dæm som drømme om våren...den kommer, hver drøm til sin tid...

*"Æ drømme at vi får en vår
da undertrøkinga på jorda stanse.
Ei ny tid kommer sjøl om fjellan står,
og det blir like fint å jobbe som å danse."*

Foto: Alexander Evensen

K J Ø L L E F J O R D

- hvorfor ikke? -

Vi er kanskje litt beskjedne i Kjøllefjord, og snakker lite gjennom de store bokstavene. Men det skyldes sannsynligvis at vi har lite å klage over.

Selvfølgelig har vi hatt våre tørrer også her. Men Kjøllefjord har likevel klart seg godt og opplevd en flott vekst de siste årene. Utfordringene er tallet etter hvert som de har kommet.

Fiskeværet har alle funksjoner som skal til for å gjøre hverdagen behagelig, både for befolkning, næringsliv og tilreisende gjester. Butikkutvalget er stort i forhold til befolkningen og dekker de

aller fleste hverdagslige behov. Vi har etter hvert fått ei reiselivsnæring vi er stolt av og som kan ta vare på gjestene.

Framfor alt er sjømatnæringen i vekst, ettersom Lebesby kommune nå også har blitt en oppdrettskommune. Vi har brukt store ressurser på havna, og håper det skal gi et positivt bidrag.

Dette høres vel nesten for idyllisk ut? Vi kan ikke si annet enn det vi som bor her mener. Og vi ser at stadig flere ønsker seg hit.

Ta gjerne kontakt om dette høres fristende ut!

Lebesby Kommune

Utviklingsavdelingen

Adr. Strandveien 151, 9790 Kjøllefjord • Tlf.: 784 99 573 • www.lebesby.kommune.no